

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 78. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682316496/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

Gaza ladm. En Biskop her, havde ladet sin Tjener uskyldig henrette, men da han siden opdagede, at hans Yndlingsravn var Tyven, henfaldt han i Melancholie, lod Fuglen indespærre i et Jernbuer, og sætte ud til Spot og Skjændsel, ja, bestemte endogsaa en Capital, hvorfor Raadet i *Merseburg*, til evig Tid skulde underholde en Ravn, der maatte lære at raabe Tjenerens Navn: Jacob. Saasnaar en Ravn nu døer, gaaer der med den, som med *Dalai Lama*, og Paven, der bliver strax holdt Raad og vaegt en anden.

Der sad endnu, sagde man, thi jeg kunde ikke finde det, saadant et uskyldigt sort Dyr og raabte »Jacobs uden at drømme om hvorfor han havde fri Bolig og Kost, og maaskee uden at være i Familie med den biskoppelige Tyveknægt, for hvis Skyld dette Ravne-Legat var stiftet.

Solen brændte hedt da vi rullede ud af Byen, for at naae den tydske Boglade: Leipzig. Ved Grændsen her havde Bommænden en lang Stang med en Pung paa, ligesom de endnu findes her i Kirkerne, men Stangen her var længere, han stak den ud af Vinduet ind i Vognen, der holdt udenfor, og fik sin Tribut deri. En Familie gav ham urigtige Penge og kjørte til; nu kom han styrtende ud i temmelig dyb Morgendragt, skjøndt det var høit op paa Dagen, svingede sin bepungede Landse, og forfægtede Loven og dens Holdelse, og Manden havde jo Ret.

Eggen rundt om, saae meget dansk ud, her var endnu et Skovpatric, siden tabte Alt sig i en uoversceelig Slette, som Menneskeblod har beskrevet med Udødelighedens Ziffre.

Den blinde Moder

»Trommen hvirvler. De er' nær!
Mægtigt susc Hærens Faner«
– »Moder, det er Vinden her,
Der gaaer gennem Skovens Graner«
– »Hører Du ei Hestens Hov?
Rustvogn tæt ved Rustvogn kjører«
– »Veien gaaer i denne Skov,
Det er Reisende Du hører!«